

ת"פ (ירושלים) 35166-11-23 - מדינת ישראל נ' אפראגי קיאץ

ת"פ (ירושלים) 35166-11-23 - מדינת ישראל נ' אפראגי קיאץשלום ירושלים

ת"פ (ירושלים) 35166-11-23

מדינת ישראל

מטעם הסניגוריה הציבורית

נגד

אפראגי קיאץ

ע"י ב"כ עו"ד מחמוד רבאח

בית משפט השלום בירושלים

[30.06.2024]

כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

גזר דין

כתב האישום בו הודתה הנאשמת

1. הנאשמת הורשעה על-פי הודאתה בביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כדין, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952. מעובדות כתב האישום עולה, כי כניסתה של הנאשמת לישראל הייתה ביום 15.11.2023 עת נתפסה בשער באב חוטה בעיר העתיקה בירושלים בשעה 05:45, זאת לאחר פרוץ מלחמת "חרבות ברזל" ביום 7.10.2023. יצוין, כי במסגרת התשובה לאישום (שלא נסתרה ע"י המאשימה) מסר בא-כוח הנאשמת, כי באותו יום נכנסה לישראל לצורך פגישה בקונסוליה האמריקנית, וזאת על רקע היותה נשואה לאזרח ארה"ב ושאיפתה להתאחד עם בעלה שם. עם זאת, ידעה שעליה להצטייד באישור כניסה וכי היא אינה יכולה להסתפק בטופס הזימון לריאיון בקונסוליה.

מהלך הדין

2. הנאשמת הייתה עצורה בתיק זה יומיים ושחררה ביום 17.11.2023 בשלב המעצר עד לתום ההליכים. הנאשמת הודתה לפניי בדיון הראשון.

טיעונים לעונש

3. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית. מחד גיסא, ב"כ המאשימה טענה, כי הנאשמת נתפסה בבאב חוטה סמוך לעיר העתיקה, והדבר מתיישב עם טענתה בחקירה, כי הלכה להתפלל בהר הבית (חקירתה הוגשה במסגרת הראיות לעונש ת/1). לטענת ב"כ המאשימה מתחמי ענישה בעבירות על חוק הכניסה לישראל לאחר המלחמה הוחמרו, ואין כל סיבה שבדין להקל עם הנאשמת ולחרוג מהמתווה העונשי שנקבע. לכן נטען למתחם שבין חודשיים לשמונה חודשים, והמאשימה עתרה להטיל עונש בתחתית המתחם - דהיינו חודשיים מאסר, מאסר מותנה, קנס והתחייבות. מובן מאליו שהתביעה עמדה על הותרת הרשעה על כנה. מאידך גיסא, ביקש הסניגור להסתפק ביומיים מעצרה של הנאשמת נוכח נסיבות כניסתה, ואף טען לביטול הרשעתה נוכח העובדה שקרובתה שנתפסה עמה לא הועמדה לדין, ונוכח החשש שההרשעה תפגע בתהליך הסדרת המעמד של הנאשמת בארצות הברית (במסגרת הראיות לעונש הוצגו מסמכים התומכים בטענות הסניגור ביחס לנסיבות ההגעה וביחס לתהליך הסדרת המעמד לבן זוגה בעל אזרחות אמריקנית, לרבות מסמכים מחודשים נובמבר ודצמבר 2023).

קביעת מתחם הענישה

4. מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, ומדיניות הענישה.

5. אשר לערכים המוגנים, מעשיה של הנאשמת פגעו בריבונות המדינה ובשלטון החוק שלה וכן בביטחונה, כל זאת במידה נמוכה.

6. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: הנאשמת נכנסה ביוזעין לישראל בשעה שלא היה לה אישור שהיה. הגם מטרת הכניסה הייתה לגיטימית, הרי שהנאשמת עשתה דין לעצמה ונכנסה לישראל בניגוד לחוק מתוך תקווה שלא תיתפס. לא רק זאת, אלא שנתפסה בעיר העתיקה, במקום שאין לו כל זיקה למטרת כניסתה כפי שהצהירה עליה. הנאשמת אחראית למעשיה, בפועל לא נגרם נזק משמעותי, ואולם פוטנציאל הנזק מעבירות מסוג זה עלול להיות משמעותי בהינתן המציאות הביטחונית בה אנו חיים.

7. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, הרי שבניגוד לעבר, עבירות על חוק הכניסה לישראל שבוצעו לאחר פרוץ מלחמת "חרבות ברזל" מטופלות בחומרה בהשוואה לפסיקה שהייתה נהוגה עד למלחמה, שנפסקה בהתאם להלכת אל-הרוש (רע"פ 3677/13). בענייננו רלבנטית פסיקתו העדכנית של בית המשפט העליון ברע"פ 7908/23 אלנג'אר ואח' נ' מ"י (מיום 27.11.2023) שם אושרו מתחמי ענישה שבין חודשיים ל-7 חודשים בעבירות שב"ח ללא עבירות נלוות. לאחרונה ממש, פסק באופן דומה גם בית המשפט המחוזי בירושלים בעפ"ג (ירושלים) 65843-05-24 מ"י נ' ג'נאג'רה (מיום 6.6.2024), ו"ישר קו" עם בתי המשפט המחוזיים במחוזות אחרים.

8. מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על בין חודשיים לשבעה חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה והמיקום במתחם

9. ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשמת ללא עבר פלילי שהודתה בהזדמנות הראשונה. כוונתה בכניסתה לישראל הייתה לגיטימית ולא הייתה לה כוונה לפגוע בביטחון המדינה. יש לה שאיפה להתאחד עם בן זוגה, וזוהי שאיפה טבעית ומובנת. במכלול הנסיבות, יש למקם את הנאשמת בתחתית המתחם אך אין כל נסיבה המאפשרת לחרוג מן המתחם, בוודאי לא בעת בה אנו נמצאים, ובוודאי שלא כאשר מוטל על בית המשפט להרתיע את היחיד והרבים מפני ביצוע עבירות דומות בעת מלחמה. ידעו תושבי האזור, כי אם יבחרו ליטול את החוק לידיהם ולהיכנס למדינת ישראל שלא כדין חרף האיסור לעשות כן בעת הזאת, גמולם יהיה מאסר מאחורי סורג ובריח.

ביטול הרשעה

10. בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 כתב נ' מ"י (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 אבן נ' מ"י (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7. הנאשמת אינה צולחת מי מהתנאים הקבועים בפסיקה, לא מבחינת העבירה ונסיבותיה, במיוחד בעת מלחמה, ולא מבחינת הוכחת נזק קונקרטי. עצם קיומו של תהליך בירור המעמד אין בו לעמוד בהוכחת הנזק הקונקרטי הנדרש. הבקשה נדחית.

גזירת הדין

11. לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר בפועל לריצוי בניכוי ימי מעצרה על-פי חישוב שב"ס שיכריע; הנאשמת תתייצב למאסרה בבית סוהר "ניצן", ביום 8.9.2024 עד השעה 10:00, כשברשותה תעודת זהות ופסק דין זה. רשויות צה"ל יאפשרו כניסת הנאשמת לישראל לצורך זה;

ב. 5 חודשי מאסר על-תנאי, שלא תעבור הנאשמת בתוך שנתיים משחרורה כל עבירה על חוק הכניסה לישראל;

ג. קנס בסך 2,500 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו אם לא ישולם. הקנס ישולם עד ליום 1.12.2024;

ד. התחייבות בסך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה על חוק הכניסה לישראל במשך שנתיים מהשחרור. הובהר לנאשמת שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם תעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

קנסות ופיצויים ניתן לשלם כעבור 3 ימים מיום מתן גזר הדין בחשבון המרכז לגביית קנסות בדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי באתר www.eca.gov.il

· בטלפון: *35592 או 073-2055000

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר בהצגת תעודת זהות בלבד

לא יונפקו שוברי תשלום.

ניתן לקזז מכל הפקדה שבתיק או בתיק קשור על אף הודעת עיקול. ככל שקיימות יתרות זכות ואין עיקולים ניתן להשיב למפקיד. מובהר כי ככל שבוצעו חילוטין, לא יושבו הכספים.

במקרה של עונש מאסר בפועל, לא יבוצע קיזוז, וניתן יהיה לבקש זאת, רק לאחר התייצבות לעונש.

לבקשת הסניגור, מעכב את ביצוע העונש עד ליום 8.9.2024.

ערעור יוגש עד ליום 6.9.2024 לבית המשפט המחוזי בירושלים.

לא יוגש ערעור במועד, יבוטל עיכוב הביצוע. היה ויוגש ערעור כאמור, עיכוב הביצוע יעמוד בתוקף עד להכרעה בערעור.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד סיוון תשפ"ד, 30 יוני 2024, במעמד הצדדים.